

Sygn. akt I NSP 53/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek

SSN Oktawian Nawrot (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego

w sprawie I NSP 13/20,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 20 maja 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 9 kwietnia 2020 r. (data prezentaty) do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo R. B. , w którym wniósł on o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej w tym Sądzie pod sygn. I NSP 13/20 oraz przyznania od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Ponadto skarżący wniósł o „zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt: a) dowodów umocowania na urzędzie sędziego, jak tego wymaga art. 179 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia; b) dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej, jak tego wymaga art. 4 ust 2 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia” oraz o „zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami” (k. 2).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy odrzucić.

Przepis art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej – ustawa o skardze na przewlekłość) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których strony uprawnione są do wniesienia skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie znalazło się postępowanie w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Oznacza to, że w stosunku do tego rodzaju postępowań stronom nie przysługuje skarga na przewlekłość postępowania.

Wielokrotnie w tym przedmiocie wypowiadał się już Sąd Najwyższy i jego linia orzecznicza jest w tym zakresie jest jednolita (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; z 2 października 2017 r., WSP 1/17; 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16).

Na marginesie należy zaznaczyć, że skarżone postępowanie w sprawie I NSP 13/20 zostało zakończone postanowieniem Sądu Najwyższego z 13 maja 2020 r., odrzucającym skargę na przewlekłość.

Wskazać ponadto należy, że w niniejszej sprawie nie uiszczono opłaty od skargi na przewlekłość, a ponadto skarga została wniesiona do Sądu Najwyższego bezpośrednio przez skarżącego, tj. przy braku zawodowego pełnomocnika.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.